

K o k k u t u l e k u e r i

Meid on tõesti palju. Kullamaa Keskkooli 40-st töötajast 26 on endised selle maja õppurid. Sellist nähtust ei kohta sageli. Miks ei taheta siit ära kaugele minna? Igaühel on kindlasti oma põhjus—kes kardab muutusi, kes soovib sisse tuua muutusi just siinsamas, mõni on liiga mugav, et uusi väljakutseid otsida, teine hoopis leiab kohapeal küllaga väljakutseid, jne.

Tänase Kõmu sisustavad truud kullamaalased. On palju põnevat lugemist ja vaatamist. Täna oleme tagasi ajas, mil lõbusalt koos siin armsas koolimajas toimetasime ja unistasime.

Direktori tervitus

Head õpilased, vilistlased, praegused ja endised töötajad!

Kullamaa Keskkoolis on nüüdseks haridust antud juba üle poole sajandi. Sel kevadel on lõpetamas meie kooli 43. lend. Pärast lõpetamist asub enamus kõndima oma teed ning kahjuks on elu näidanud, et mitmete armsate koolikaaslastega edaspidises elus nii tihti enam suhelda ei jõua. Kooli kokkutuleku eel on seetõttu hinges eriline ootus.

Olles ka ise Kullamaa Keskkoolis käinud, tahan uskuda, et enamuse jaoks ei ole Kullamaa Keskkool lihtsalt kool. Tahan uskuda, et see on olnud ja on ka praegu koht, mida igaüks meist saab nimetada oma kooliks. Koolimajast üksi me „oma kooli“ tunnet ei leia. Selle tunde leiame tänu sadadele mälestustele, mis meil kooliga seoses tekivad.

„Kas mäletad, kui...“ – pole vist paremat viisi juttu alustada, kui oled koos oma endise klassiõe või koolivennaga.

Kool saab meile armsaks just tänu nendele kaaslastele, kellega koos oleme saanud kooli seinte vahel naerda või öla najal pisaraid valada. Samuti tänu õpetajatele, kes on meid lahke (või vajalikul hetkel ka range) pilguga läbi kooliaja suunanud. Nii mõnigi tollel ajal tuska valmistanud asi tundub praegu sootuks koomiline. Mäletan nii selgelt, kuidas tagumises pingis istuv poiss pidevalt patsist sikutas või kuidas järjekordne naerukramp tunni ajal tõi kaasa õpetaja pingsalt puurivad silmad...

Armas õpilane, kes sa käid Kullamaa Keskkoolis – oma koolis – tea, et koolielu mured ja rõõmud on hindamatu väärtusega. Hoiad neid mälestusi ja väärtusta oma koolikaaslaste – just tänu nendele on Sul, mida hiljem meenutada ja jagada.

Hea vilistlane, armsad praegused ja endised õpetajad – täna on õige aeg meenutada ühiseid aegu ja küsida üksteiselt: „Kas mäletad veel, kui...“.

Austusega

Kaidi Uueda

Kullamaa Keskkooli direktor

LIIKUMA
KUTSUV KOOL

elearningindustry.com

Annika Altmäe

Vanus: 35

Amet: Kullamaa Keskkooli abiõpetaja; RF Shop Australia juhiabi

Hobid: Vabatahtlik tegevus looduskaitstes, loodusfotograafia, matkamine, reisimine

Käisin Kullamaa koolis aastatel 1993 - 2003 ja nüüd töotan siin abiõpetajana alates septembrist 2021. On tore, et saan nüüd olla kolleeg oma endiste õpetajatega ja näen palju rohkem asju läbi õpetaja silmade. Minu jaoks on siin koolis 20 aasta jooksul palju muutunud.

Eelmisel aastal osalesin mitmetes hariduse aruteludes. Seal toodi välja palju soove ja muudatusi, mis koolides olla võiks. Kui Kullamaa koolis tööd alustasin, siis avastasin, et siin juba ongi kõik sellised asjad tehtud, millest paljud vanemad unistavad. Siin on väikesed klassid ja õpilased saavad rohkem individuaalset tähelepanu (iseasi, kas nad seda ka alati tahavad :)). Toimub praktilisi tunde ja üritusi - pööratakse tähelepanu ettevõtlusele, keskkonnakaitsele, rahatarkusele, tervisele jm. Õpetajate ja õpilaste suhted on head. Olemas on koolipsühholoog, mis minu koolis olemise ajal oli kauge roosa unistus. Minu mureks pigem ongi see, kui siin kandis jääb peresid aina vähemaks ja kool pannakse kinni. Sellest oleks väga kahju. Linna koolides võib olla rohkem võimalusi erinevateks trennideks ja huviringideks, aga samas on seal ka suured klassid ja sellist kodust atmosfääri ei pruugi olla. Mulle meeldib, et meil on kaasav haridus ja et ma saan individuaalseid tunde teha õpilastega, kes seda vajavad. Samas saavad need õpilased ikka koos teistega oma kodu lähedal koolis käia.

Õnnela Palmiste-Selberg

Vanus: 55

Amet: klassiõpetaja, liiklusõpetaja algklassidele

Hobid: merel kalal käimine (loomulikult koos abikaasaga)

Olen siin koolis olnud 32 aastat (liiga kaua). Pean ennast klassiõpetajaks, aga nagu maakoolile kohane, on olnud ja on praegugi erinevaid lisaameid. Kunagi olin huvijuht, siis direktori keelitamisel isegi kehaline kasvatus ja loodusõpetuse õpetaja VII klassile (ehk sissejuhatus keemiasse ja füüsikasse) ning nüüd juba palju aastaid annan V ja VI klassile matemaatikat. Sel aastal käin uuesti I klassis. Mul on kooli kõige väiksem klass - 5 õpilast.

Mis on teisiti?

Meie olime kindlasti iseseisvamad. Tänapäeva lapsed on vanemate poolt kergesti jälgitavad. Õpitud abitust on terves riigis palju. Mõnikord ma mõtlen seda koolibusside asja - iga ukse taga buss peatub. Ja kui buss ei peatu, sest kodu koolile liiga lähedal, siis ema ikka aitab hädast välja. Veel on mõnikord tunne, et alla rahuldava hinde ei tohi panna, sest vanemad võivad reageerida valulikul. Isegi vabandamist on nõutud. Või näitab see suurt hoolimist?

Veel on huvitav koolis jälgida aastakäikude klasse. On huvitavaid aastakäike ja selliseid, et mine kasvõi laua peale laulma: "Igal majakal oma tuli ..." ja isegi see ei vii neid endast välja.

Tegelikult on Kullamaal tore - maja ilus ja kolleegid talutavad, isegi noori kolleege on juurde tulnud.

Heli Altmäe

Vanus: 60

Amet: kooli kokk

Hobid: ajalugu, kudumine (suurim meistriteos on 7 islandi kampsunit)

Oma kooliaega meenutan väga hea tundega. Meil oli nii äge tantsurühm nimega „Miinus1“, juhendas Nelly Lember. Me esinesime kooli pidudel ja käisime isegi kaugemal, näiteks Orissaares. Üks tants oli meil põlevate küünaldega.

Meie klass (2. lend) oli väga väike, ainult 5 inimest lõpetas keskkooli. 10. klassi astus õnneks 11, muidu poleks klassi avatudki, sest tol ajal pidid klassid ikka suured olema. Kord oli koolis range – mingit põrandal istumist ei tohtinud olla nagu praegu, tuli jalutada. Tantsuõpetaja jälgis õpilaste rühti, kui juhtusid õlad längus kuskil olema, siis õpetaja tuli ja pani paraja vopsu abaluude vahele – mõjus, sest siiani on mees, et selg tuleb sirgu hoida. Murul ei tohtinud käia ja sellepärast on isegi praegu hirmutav vaadata, kui keegi üle muru kõnnib, see oli meie ajal nagu suur kuritegu. Õpetajaid austati palju rohkem. Praegu oleks nagu kõik ühe pulga peal ja see ei ole minu meelest õige. Tänapäeva lapsed on nõrgukesed – koolibuss peab praktiliselt kodu eest lapsed peale võtma, jala ei tohiks nagu üldse enam käia. Meil mõned lapsed pidid mitu

kilomeetrit hommikul ja õhtul kõndima, et üldse bussipeatusesse saada. Keegi ei kurtnud. Veelgi arusaamatum on see, kuidas kehalise kasvatuses tundidest praegu ära viilitakse, ollakse valmis isegi kõõki supipottide taha end ära peitma.

Ma ei mäleta, et meil oleks olnud liiga palju õppida või et õppimine oleks olnud raske. Me jõudsimme kõike teha, õppida ja oma elu elada. Meie klassijuhataja keskkoolis oli õpetaja Reet Priimägi, olime tema esimene klass. Palju ta muidugi meie tegemistest mäletab, sest igal aastal pidi ta oma aega jagama meie ja pere juurdekasvuga.

Töötan oma koolis kokana ja see on mulle endalegi üllatus. Kui kooliajal rääkisime tuleviku ametititest, siis mina ütlesin, et üks on kindel – kokaks ma küll ei hakka. Ja siin ma nüüd olen. Aga ma ei kahetse. Meeldib süüa teha ja õpilastega suhelda. Mõnikord on tunne, et olen ka nagu psühholoog, kes õpilaste muresid ära kuulab.

Viive Karnau

Vanus: 68

Amet: kehalise kasvatuses õpetaja

Hobi: aiandus

Lõpetasin Kullamaa 8-kl kooli 1968. aastal. Läksin edasi õppima kehalise kasvatuses õpetajaks. Mulle meeldis sporti teha ja meeldis õpetaja Vello Sirelpuu, kes oli küllaltki range, aga õpetas meile väga palju. Korvpalli treeningud toimusid enne koolitundide algust, kell 7 hommikul. Järgmisel aastal täitub mul endal 50 aastat kehalise tunde andes, sellest Kullamaa koolis olen töötanud 16 aastat.

Mind teeb rõõmsaks see, kui noored tahavad liikuda, eriti ka väljaspool koolitunde. Hea meel on, kui tahetakse võistlustest osa võtta, mitte, et ma peaksin neid paluma. Alati ei ole tulemus tähtis, vaid osavõtt.

Praegu on lastel rohkem igasuguseid võimalusi. Telefon on paljudele kõige suurem sõber. Minu kooliajal selliseid asju ei olnud. Talvel sai suusatatud—siis olid kõigil oma suusad. Suvel mängisime peitust, rahvastepalli ja ka võrkpalli. Võrku meil ei olnud, tõmbasime paar nõõri leppapuude vahele, sai mängida küll.

Kunagi oli mul hobiks kudumine, kuigi tööõpetusega ma Kullamaa koolis sinasõber ei olnud – vanaema aitas kudumis- ja ema õmblustöödega.

Kersti Nõu

Vanus: 34

Amet: loodusainete õpetaja (töötanud 3 a)

Hobid: õppimine, küpsetamine

Kui ma käisin kaheksandas-üheksandas klassis, siis otsustasin, et minust saab loodusainete õpetaja. Kuigi ma seda välja ei näidanud, pidasin ka siis õpetajate tööd oluliseks ja soovisin “maailma muuta”. Esialgu ma sellest plaanist muidugi kellelegi ei rääkinud. Keegi ei oleks nii kui nii uskunud, et minust võiks õpetaja saada.

Õpetajana kipun mõnel juhul ikka õpetama seda õpilast, kes ma ise olin. Kuna mina koduseid töid teha ei tahtnud, püüan neid ka nüüd vältida. Ma ise tüdinesin kiiresti, seega tahan ka nüüd vahel liiga kiiresti edasi minna. Olin keskpärane õpilane, kes pingutada ei soovinud ja sellistel õpilastel on ilmselt ka minu tundides kõige mugavam olla. Praegu on klassid poole väiksemad ja seega saab igale õpilasele pühendada poole rohkem tähelepanu. Raskem on teiste varju ennast ära peita. See, et olen ise õppinud selles samas ruumis, kus ma nüüd õpetan, aitab mul õpilasi paremini mõista. Mäletan, kuidas ma ise ennast tundsin ja kui ebaratsionaalseid otsuseid võisin vastu võtta. Täna on õpilased julgemad ja avatumad kui siis, kui mina koolis käisin. Neil on keerulisem keskenduda ja õppida, sest infomüra on rohkem. Tihti loobuvad nad ka

pingutusest kiiremini. Kullamaa kooli teeb eriliseks see, et eri vanuses õpilased suhtlevad omavahel vabalt ja on sõbralikud. Ma ei tunne tihti, et töötan samas koolis, kus ise käisin. Muutunud on aeg, õpikäsitus ja mina ise.

Maarja Jõevee

Vanus: 50

Amet: käsitöö ja kodunduse õpetaja, kunstiringi juhendaja

Hobid: ujumine, talisuplus, matkamine, jalgrattasõit, iluprotseduurid, kino, Pärnu

Olen töötanud Kullamaa koolis 1990—2014 ja taas alates 2020. aastast, mis teeb kokku 26 aastat. Rõõmu pakub õpilastega koos tegutsemine, arenemine, rõõmustamine, vahel ka muretsemine. Ja lisaks väikesed klassid, sest jõuan toetada, aidata ja kuulata iga õpilast. Muret teeb, et maapiirkonnades jääb lapsi aina vähemaks. Õpikeskkond võiks olla kaasaegsem ja võimalusterohkem (käsitöö; kodundus; kunst). Soovin, et käsitööklass poleks lihtsalt ruum töö tegemiseks, vaid maakonna kõige kaasaegsem käsitöö- ja kodunduseklass, nii nagu kunagi see oligi. Ja me liigumegi sinna poole.

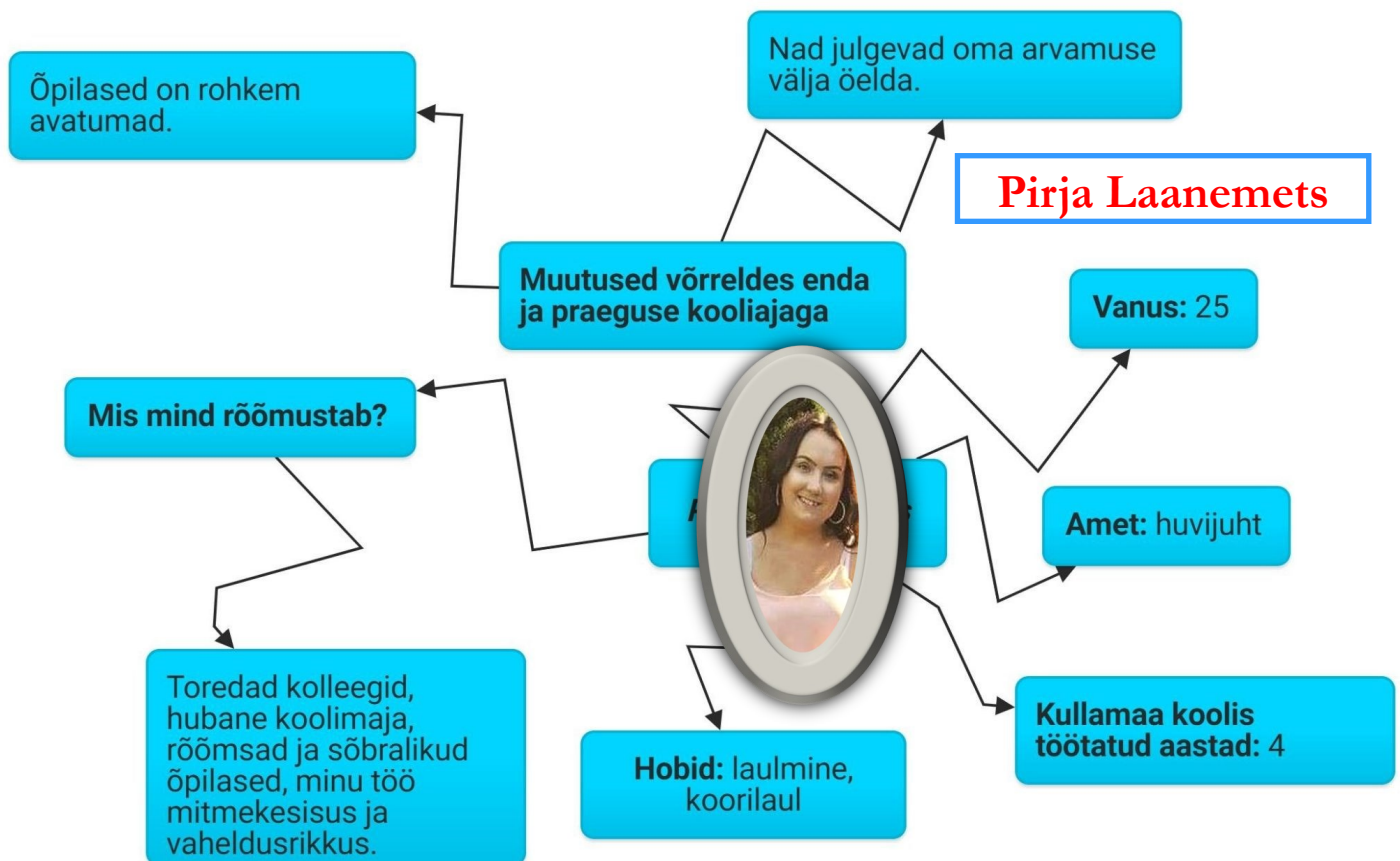
Kui võrdlen enda kooliaega tänapäeva kooliga, siis näiteks oskusainete kohtab saan öelda järgmist:

- Käsitöötundides on tööde maht pea poole väiksem ja ülesanded lihtsamad. Materjalid on loodussõbralikud ja õpetaja poolt toodud.
- Kodundus on jätkuvalt oodatud tund ja tegevused on arenenud koos ühiskonnaga.

Kunstitundides naudivad õpilased (enamasti) erinevaid tegevusi - see on ikka nagu teraapia, aga võimalusi on rohkem ja ka erinevaid vahendeid.

Õpilaste huvitatus aine vastu sõltub väga palju minust- mida õpetan ja tahan edasi anda, millised on näidised, kuidas suudan motiveerida ennast ja õpilasi, kas olen positiivne ja energiline jne.

Riina Gilden

Vanus: 37

Amet: klassiõpetaja, rahvatantsuõpetaja

Hobid: rahvatants, aiandus, lapsed-noored

Töötan Kullamaa Keskkoolis alates 2006. aastast ehk jookseb 16. õppeaasta. Mind rõõmustab see, et meil on väga ilus koolimaja. Mul on toredad kolleegid, kes annavad igaüks meie koolile oma näo. Mind teeb rõõmsaks ka see, et meie koolis on õpilased, kes on viisakad, aktiivsed, avatud. Eriti uhke olen õpilaste üle, kes tantsivad rahvatantsu. Võin öelda, et rahvatants on meie koolis populaarne.

Muutustest tooksin välja selle, et tänapäeva õpilastel on rohkem võimalusi. Seda nii õppimise kui ka huvitegevuse valdkonnas. Tänapäeval on õpetaja ja õpilane partnerid. Õpilased ei istu passiivselt klassiruumis, vaid osalevad ise aktiivselt õppetöös. Kindlasti on tänapäeva õpilastel suuremad võimalused kasutada õppetöös erinevaid tehnoloogilisi vahendeid. Samuti on tänapäeva õpilaste inglise keel kordades parem kui see oli meie ajal.

Meie kool on liitunud erinevate programmidega, et muuta õpilaste elu huvitavamaks ning toetada õpilasi ka väljaspool ainetundi. Oleme Roheline Kool. Meile on oluline, et õpilased oleksid keskkonna hoidjad, ning et nad elaksid loodust säästes. Tervist Edendava Koolina on meile oluline, et meie koolipere vaimne, füüsiline ja sotsiaalne tervis oleksid korras. KiVa koolina tegeleme iga õpilasega, kellel on mõni mure. Toetame ja selgitame, et kiusamist oleks meie majas vähem. Liikuma Kutsuva Koolina on meile oluline, et meie lapsed liiguksid nii vahetunnis, ainetunnis kui ka kooli tulles ja minnes. Meie kool peab hea olema, kui nii paljud viistlased tulevad kooli tagasi õpetajatena.

Riina Leidsalu

Vanus: 52

Amet: klassiõpetaja, arvutiõpetuse õpetaja

Hobid: lugemine, koorilaul, aktiivne tegevus

Olen Kullamaal töötanud 32 aastat. Rõõmu teeb õpetaja tööks lisandunud tehniliste vahendite olemasolu, mis annab väga palju erinevaid võimalusi õpetamisele lähenemisele. Kui ise koolis käisin, olid õpetaja põhivahendid vihik, õpik, tahvel ja kriit, siis nüüd on kogu see digimaailm andnud palju uusi lähenemisvõimalusi.

Murekohtadeks on kõik see, millest ka ühiskonnas räägitakse. Sageli ei taha õpilane ise vaeva näha paremate tulemuste saavutamiseks, oodatakse, et keegi teine peaks seda tegema, ei taheta/osata ise vastutust võtta. Väga hästi teatakse oma õigusi, kuid seda, et on ka kohustused ei taheta mõista.

Mäletan, et kui hommikul panin koolivormi selga, siis tuli kohe selline tähtsasse ametisse minemise tunne sisse. Praegu on nii, et tihti jääb mulje, et hommikul on selga tõmmatud esimesed ettejuhtuvad riided ning siis tundubki, et kogu aeg on üks vaba aeg, ainult vahepeal teises keskkonnas.

Meil oli eksam ka üks ütleмата tähtis ja pidulik sündmus, alates riietusest, kuni selleni, et pärast eksamit viisime õpetajatele alati lilli.

Pikalt võiks muidugi rääkida sellest, kui palju põnevust tõi koolile kuulu mine pioneer- ja komsomoliorganisatsioonidesse, aga sellest võiks edaspidi teha erinumbri.

Aga eks igal ajal ole omad eripärad ning kui muutusi poleks, seisaks elu paigal. Noorte hulgas on ikka tore, hoiab ka ennest noorena.

Soovin kõigile koolikaaslastele ja kolleegidele toredaid meenutusi täis kokkutulekut!

Reet Priimägi

Vanus: 68

Amet: matemaatikaõpetaja

Hobid: küpsetamine, lugemine, ristsõnad, tikkimine (enam mitte)

Kullamaa kooli lõpetasin aastal 1969. Seejärel õppisin keskkoolis ja kõrgkoolis, et harituna siia tagasi tulla juba õpetajana. Olen siia jäänud 45 aastaks. Õpetan matemaatikat alates 1977. aasta 1. septembrist. Kolmandiku sellest ajast olen õpetanud lisaks ka füüsikat.

On olnud õnn teha oma unistuste tööd. Muid elukutseid pole ma kunagi kaalunudki. Kõige suurem väline erinevus algusaastatega võrreldes on praegu meie õpilaste arvu vähenemine. Kaugelt üle poole minu tööl oldud ajast olid klassid suure õpilaste arvuga. Oma põhikoolis käimise ajal oli ka õpilasi vähem ning algklassides õppides sain ka kogemuse liitklassis olemisest.

Tänapäeval võrreldes varasemaga, on minu meelest laste töö tegemine minimaalne, omavahel ei suhelda enam, tehnoloogilised vidinad peavad olema kõige moodsamad. Ja seda kõike enamusele neile ka kodust võimaldatakse. Praegused lapsed teevad seda, mida nad tahavad ning mis on huvitav, mänguline, kerge, mitte seda, mida peab. Kohustuse mõiste on kadunud. Lapsed teavad väga hästi, mida nad tahavad, aga neil on raskusi, et teha seda, mida on vaja eesmärkide ellu viimiseks. Õpetame neile palju, aga mis meelde jääb, on väga erinev. Mulle väga meeldib A. Einsteini ütlus: „Kasvatus on see, mis jääb siis, kui me oleme unustanud selle, mida me koolis õppisime.“

Soovin teile, armsad vilistlased, et oleksite oma lastele ning lastelastele head ja targad vanemad, sõbrad, ausad kaaslastes nende kasvamisel ja sirgumisel tarkadeks ja headeks vanemateks oma lastele.

Mai Jõevee

Vanus: 76

Amet: õpetaja

Hobid: lugemine, käsitöö, rahvatants

Olen Kullamaa kooli eelkäija, Silla kooli vilistlane, kuid oma elu parimad aastad, ja terve hulk veel pealegi, olen andnud Kullamaa koolile. Olen pika staaži jooksul teinud ja näinud nii mõndagi: 1973—1976 olin kehalise kasvatuse õpetaja, 1976—1989 klassivälise töö organisator, 1989—1998 direktor, 1998—2006 inimeseõpetuse ja kehalise kasvatuse õpetaja, 2006 – ... inimeseõpetuse õpetaja ja IX kl bioloogiaõpetaja.

Koolipere on üheskoos korda saatnud paljugi. On asju, mida katsetatud ja mis pole kestma jäänud, kuid on ka pikema kestusega ettevõtmisi. Rohkem on meelde jäänud klassivälise tööga seotud asjad. Eriti tahaks kiita ja tänada Elle Palmpuud kooli matkatöö eestvedamisel - millised toredad seiklused noortele. Heal järjel on meie kooli õpilased inglise keeles Heli Mäe juhendamisel. Meeldiv on olnud aineõpetajana korraldada tervisepäevi ja kooliolümpiamänge. Ervin Rannik on teinud meie koolist peaaegu et ajalookallakuga kooli – maakonna olümpiaadidel pole teistel koolidel esikolmikusse asja juba aastaid. Oleme jõudnud õpilastega vabariiklikele olümpiaadidele nii ajaloos kui ka näiteks kunstis, muusikas, inimeseõpetuses jne. Sportis oleme toonud palju auhinnalisi kohti. 21 aastat osalesime Kullamaa kooli õpetajate võistkonnaga vabariigi haridustöötajate võistlustel ja õige mitmel korral ka auhinnalistele kohtadele tulnud. 1997. a. osalesime Euroopa õpetajate meistrivõistlustel, kus Moskva ja Praha järel sai Kullamaa III koha. Võrkpall oli meie kooli firmamärk aastaid. Edasi kestavad traditsioonilised üritused nagu jüriööjooks, maijooks, rattakross. Meelde jäävad on olnud reisirid Londonisse, Barcelonasse, Moskvasse, Kopenhaagenisse, Stockholmi, Helsingisse, Peterburi ja loomulikult igal pool mööda Eestimaad. Kui võrdlen oma tööaastaid alguses ja praegu, siis toona oli õpilaste aktiivsus ja kohusetunne suurem, lastevanemate suhtumine oli kooli tegemistesse parem.

Praegu on õpilastel rohkem õigusi kui kohustusi, kahjuks. Aktiivsust ja teha tahtmist kooliasjades on vähem. Enam ei pea ka töö tegemist koolis õpetama – pole aiatööd, praktikat, maa-alade koristamist, klasside koristamist, alles on veel õnneks söökla toimikond. Praegu rõõmustab koolis rahvatantsu harrastajate suur hulk, selle eest tänu Riina Gildenile. Rõõmustab noorte kolleegide meeleerksus ja teotahe.

Sooviks, et kooli õpilasmavalitsus teeks silmanähtavat tööd, et hoolekogu annaks kooli asjadesse jaksu juurde.

Meeri Seiman

Vanus: 36

Amet: sekretär

Hobid: lugemine, koeraga jalutamine, Türgi seebikad

Töötan üheksandat aastat Kullamaa Keskkoolis sekretärina. Tahan öelda, et muutunud pole siin midagi võrreldes oma kooliajaga – kool nagu kool ikka. Tegelikult on muutunud väga palju, kasvõi oma tööposti otsast vaadates on kooli areng olnud tohutu. Samas on rõõm näha, et mõned asjad pole üldse muutunud, näiteks õpetaja Ervin paneb endiselt õpilastele hüüdnimesid. Ma läksin Kullamaalt ära peale 9. klassi ja oma endise klassiõe kaudu „maandusin“ taas Kullamaa Keskkoolis. Ta ise töötab siin ja võimalusest kooli sekretäriks tulla teavitaski mind tema ja siin ma nüüd olen.

Minu õpingute ajal oli maja saginat täis, klassid olid suured, vahetundide ajal elu käis koridorides, aga lärmi oli vähem. Tänapäeva lapsed suhtlevad karjudes ja nende mängud on energilised – täis tagaajamist, togimist, sikutamist ja rabelemist. Üks suur erinevus on see, et õpilased austasid õpetajaid. Tänapäeval on õpilastel nii palju õigusi, et õpetajatest „sõidetakse üle“ ja nende sõna ei maksa.

Mulle meeldib, et õpilased on avatumad ja julgevad oma muredega minu poole pöörduda, sekretäriskabinet on pidevalt lapsi täis ja seda mitte niisama lobisemise pärast, vaid ikka asja pärast.

Kroonikaraamat jutustab

*Kullamaa kool asub endise Kullamaa Vabatahtliku Tuletõrje Seltsi platsi peal, pidulik nurgakivi panemine oli 4. novembril 1965. aastal.

*Kohalikud töömehed Lepalaan, Klementi, Aavekukk ladusid koolimaja müüre 35° pakasega, soojendades käsi kuumas vees.

*Säilinud on kooli avamisel (17. sept 1966) kingitud Arnold Alasi maal „Lilled aknal“, mida saab imetleda koolimaja 1. korruse pikas koridoris.

*Kullamaa kooli poistekoor, Erich Altmäe juhendamisel, pääses vabariiklikule üldlalupeole 1967. aastal. E. Altmäe juhendas ka laste- ja mudilaskoori, lauluansambleid ja puhkpilliorkestreid ning andis klaveritunde.

*1960-ndatel viisid kirjandusringi liikmed talvisel ja kevadisel vaheajal läbi kirjandite võistluse. Võistluskirjandeid loeti ette kooliraadios.

*Koolidistsipliini alal „kuulutati sõda“ piisiasjadele—kõik õpetajad täidaks ühtseid korranõudeid. (*Sõda kestab*).

*1968 sai valmis kooli internaadihoone, mis on ehitatud Leedu üliõpilaste ühiselamu tüüpprojekti järgi; Haapsalu I Keskkool tahtis ka sellist, aga haridusministeerium vastas eitavalt ning lisas, et tegelikult sai ka Kullamaa sellise projekti üldseksikombel (!).

*Koolis tegutses võimlemisrühm, mida juhendas kohalik hambaarst Meeri Kuti (Hirjel).

*Rahvatantsupisiku tõi Kullamaa kooli Tiia Topper.

*Kunagi tegutses koolis kinotehnikaring Jüri Hirjeli juhendamisel.

*1969 istutati kooliaeda 2680 suvilille, aednik oli Riho Vöhandu.

*1978/79 õ.a. oli siin 369 õpilast.

*1979 lõpetas Kullamaa KK 1. lend.

*1986 kevadel tabas kooli kollatõve epideemia, haigestus 18 last.

*1986 kingiti koolile oma lipp.

*1988 tekkis numeratsioon 1.-12.kl.

*1980-ndatel olid ägedad värav-, jalga- ja korvpallivõistlused.

*Peep Susi ja Elle Palmpuu sütitasid õpilastes matkahuvi.

*1990. a nääripidu tabas ebaõnn—vargad viisid öösel ära kogu kraami, mis oli maakonna õpetajate peo jaoks varutud.

*1996. a õpilaskonverentsil esitasid õpilased ettekandeid eesti, vene, soome, saksa ja inglise keeles.

*1990-ndatel andis Raili Leesalu uue hoo näiteringi tegevusse.

*1995 toimus esimene Tingel-Tangel Ülle Tammearu algatusel.

*2006 paigaldati meloodiline koolikell.

*2012 oli esimene *öökool*—tunnid hilja õhtul, õpetajateks vilistlased, idee autor Meelis Välis.

*2020 tabas maailma COVID-19, koolides algas distantsõpe.

*Korduvalt kasutatavad mõisted koolis: HEV-, IÖK-, LÖK- õpilased, lähikontaktused, isolatsioon, zuumitund, ümarlaud, Stuudium, RÖK, Kahoot!, UT, loovtöö, KiVa, Drive, HEV, ATH, spekter, kiirtest.

Voldiku viktoriini NÄITA, ET SA TEAD lahen-dused:

1851	avati Päre kool
1909	avati Silla kool
01.09.1966	alustas Kullamaa 8-kl Kool
1976	alustas Kullamaa Keskkool
1979	õpilaste arv 369
1991	ilmub esimene Kõmu
01.09.2000	Läivi kool ühineb Kullamaa KK-ga
2022	õpilaste arv 111

Direktorite järjestus:

Viktor Topper	1966—1974
Endel Kärner	1975—1976
Armas Merevoo	1976—1989
Mai Jõevee	1989—1998
Andres Elmik	1998—2000
Priit Kärnsa	2001—2002
Elle Palmpuu	2002—2003
Meelis Välis	2003—2020
Kaidi Uueda	2021— (lapsepuhkusel)

Et ülesannet mitte liiga keeruliseks ajada, on siit välja jäetud Eha Eindorf, kes on korduvalt pidanud direktori kohuseid täitma (2020–2021, 2022).

SUURE PEO TAUSTAJÕUD:

Q-Catering	Kullamaa kultuurimaja
Pildikompanii OÜ	Kullamaa osavald
Peotehnika OÜ	
Ansambel Regatt	
DJ Markus Sein	
Meeskond Security OÜ	
Haapsalu Kutsehariduskeskus	
Kooli kokad, koristajad	
Kohalik korraldusmeeskond	
Kooli õpilased, õpetajad	

ELAGU! ELAGU! ELAGU!

Wikimedia.org

Leht valmis tänu tublidele autoritele. Toimetas H. Mäe.
Trükikoda Adograaf OÜ.